

gjældende. Det skulde derfor glæde mig, om det ærede Udvalg, efterat have hørt de nu af mig fremsatte Bemærkninger til det af samme stillede Forslag, vilde tage dette tilbage til Fordeel for mit Ændringsforslag til § 3; men jeg vilde dernæst, efterat dette var skeet, anbefale det høje Thing ogsaa at forkaste mit Ændringsforslag, idet Lovforslaget, som det oprindeligt foreligger, i mine Tanker ubetinget indeholder det ene Rette. Det maa være mig tilladt endnu at gjenkalde i det høje Things Grundring, at det Lovforslag, som jeg har havt den Ære at forelægge for samme, er bestemt til at gjælde for alle Jorder i Landet med Undtagelse af Kjøbenhavns — jeg kunde dog nævne endnu en Undtagelse, for hvilken det ikke skal gjælde, som jeg maa tilstaae, at jeg indtil for kort Tid siden har overseet, nemlig Færøerne, hvilken Mangel ved Lovforslaget jeg imidlertid paatager mig at sørge for kan blive afhjulpen til 3die Behandling — og at der altsaa blandt de Jordetendomme, for hvilken det vil komme til at gjælde, vil være et meget stort Antal smaa Lodder. Det vil altsaa komme til at ordne ikke alene saadanne Forhold, som man vistnok ved § 6 i Forordningen af 1817 nærmest har havt for Æie, nemlig mellem en lille Jordbruger og en større, til hvis Jorder hans Lod støder op, men ogsaa Forholdet mellem meget smaa Jordbrugere indbyrdes, Brugere af Haver, af Kjøbstad-jorder osv., for hvis Vedkommende Deling af Jorderne meget hyppigt netop falder ind under Bestemmelserne i § 6 af Forordningen af 1817, at Arealer er deelt i saadanne uheldige Figurer, at mere end en Tiendedeel deraf vil medgaae, naar der skal tages Jord fra til Grøfter og Hegn. Jeg tror nu, at Nødvendigheden for at skaffe sig Hegn, og gennem Hegn Fred, er ligesaa stor for saadanne smaa Lodder som for de store.

Jeg haab om, at det maa være lykkedes mig at overbevise det høje Thing og særligt det ærede Udvalg om Fortrinene ved mit Forslag til § 3 fremfor ved Udvalgets eget, skal jeg nu gaae videre og gaae over til de næste tvende Forslag af Udvalget under Nr. 6 og Nr. 7. Disse to Ændringsforslag kan jeg fuldstændig

tiltræde. Jeg er ligeledes saa heldig at kunne tiltræde Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 9. Naar jeg dernæst kommer til det Forslag, som det ærede Udvalg har stillet under Nr. 10, maa jeg først gjøre opmærksom paa, at dette Ændringsforslag ikke i Virkeligheden er saa stort, som det fylde Vinter blandt de trykte Ændringsforslag, idet det jo væsentligt kun er en Omfrytning af, hvad der findes i selve Lovforslaget. Der er imidlertid ganske vist kommet en Tilføining til, et Plus, og det et Plus, som jeg — og det ikke mindst af Interesse for Hegnene — maa ønske ikke vil komme til. Det er nemlig det Plus, at, naar et Hegn er blevet dødsdømt efter den Procedure, som selve Lovforslaget foreskriver, da skal endnu den vedkommende Eier af Hegnet kunne redde det, naar han afgiver en Erklæring om, at han vil beholde det og bøde derfor ved at betale den Skade, som det volder. Saaledes som Forholdene ere i Genhold til Forordningen af 29de October 1794, er Eieren af et saadant lovligt Hegn nu fuldkommen berettiget til at holde det med dets fulde Beplantning i den allerfuldste Omfang, uden at Naboer har nogen Ret til at fordrø enten Hegnet borttaget eller nogen Erstatning for den Skade, som det forvolder. Den bestaaende Tilstand paa dette Punkt har jeg imidlertid ikke anseet det for heldigt at opretholde, og jeg har altsaa foreslaaet, at, naar sagkyndige Mænd skjønte, at et saadant Hegn foraarsager saa stor Skade, at denne endogsaa opveier og overstiger den Fordeel, som det afgiver for sin Eier, da skal det dømmes til at tages bort, og vedkommende Eier af det maa finde sig dert, men vel at mærke saaledes, at der ved samme sagkyndige Skjøn kan tillægges ham en Erstatning, ligesom det kan paalægges Klageren at tage Deel i Omkostningerne ved Rejsningen af et nyt Hegn. Udvalget har imidlertid nu, som af den ærede Ordfører fremhævet, af Interesse for Bevarelsen af levende Hegn, foreslaaet, at efterat Afgjørelsen af de sagkyndige Mænd har fundet Sted, skal Eieren af Hegnet endnu kunne bevare det mod at betale derfor. Jeg tror nu for det Første, at Saa ville benytte sig af Afdgangen hertil, og jeg tror, at endnu Færre ville finde sig